

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vejnara a soudkyně Mgr. Adély Kaftanové a JUDr. Hany Douskové ve věci

žalobkyně 1): **Generali Česká pojišťovna a. s. (dříve Česká pojišťovna a. s.)**
IČO 45272956
sídlem Spálená 75/16, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Robertem Němcem, LL. M.
sídlem Jáchymova 2/26, 110 00 Praha 1

žalobkyně 2): **Ivana V.**, narozená xxx
bytem xxx, xxx
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Jindřichovským
sídlem Krakovská 25, 110 00 Praha 1

o nahrazení rozhodnutí Finančního arbitra podle části páté o. s. ř., k odvolání žalobkyně 2) proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 19. listopadu 2019 č. j. 7 C 150/2019-24

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se zrušuje** a řízení **se zastavuje**.
- II. Žalobkyně 1) Generali Česká pojišťovna a. s. je povinna zaplatit žalobkyni 2) Ivaně V. na náhradě nákladů řízení částku 33 798 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta Mgr. Petra Jindřichovského.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem soud I. stupně na základě žaloby žalobkyně 1) nahradil ve výrocích I., II. a IV. nález Finančního arbitra č. j. FA/SR/ZP/1181/2017-19 ze dne 28. 3. 2019 ve znění rozhodnutí o námitkách č. j. FA/SR/ZP/1181/2017-26 ze dne 21. 6. 2019 tak, že návrh žalobkyně 2) podaný k Finančnímu arbitrovi dne 20. 11. 2017 zamítl (spolu s tím uložil České republice povinnost vrátit žalobkyni 1/ sankci ve výši 15 000 Kč zaplacenou na základě nálezu a žalobkyni 2/ povinnost zaplatit žalobkyni 1/ plnění zaplacené na základě nálezu), současně zamítl žalobu žalobkyně 2) na nahrazení výroků II. a III. (správně jen III.) téhož nálezu Finančního arbitra a uložil žalobkyni 2) povinnost zaplatit žalobkyni 1) na nákladech řízení částku 16 810 Kč.
2. Soud I. stupně rozhodoval o včas (§ 247 odst. 1 o. s. ř.) podaných žalobách dle části páté o. s. ř. na nahrazení nálezu Finančního arbitra ve spojení s rozhodnutím Finančního arbitra o námitkách, jimiž bylo rozhodováno dle ust. § 8 a násl. zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, o návrhu žalobkyně 2)/navrhovatelky proti žalobkyni 1)/instituci na určení, že pojistná smlouva č. 3780794917 uzavřená účastnicemi dne 30. 10. 2011 je neplatná, a na vydání bezdůvodného obohacení, které mělo vzniknout na straně žalobkyně 1) přijetím plnění (od žalobkyně 2/) na základě neplatné pojistné smlouvy. Navrhovatelka se domáhala, aby jí instituce zaplatila částku 67 722 Kč s příslušenstvím, která představuje rozdíl mezi jí zaplaceným pojistným podle pojistné smlouvy a plněním instituce. Rozhodnutími Finančního arbitra bylo vyhověno návrhu na určení neplatnosti pojistné smlouvy (výrok I. nálezu) a návrhu na zaplacení částky 33 729 Kč s příslušenstvím (výrok II. nálezu); návrhu na zaplacení částky 34 000 Kč s příslušenstvím

vyhověno nebylo (výrok III. nálezu). Instituci pak bylo ve výroku IV. nálezu uloženo zaplatit sankci dle ust. §17a zákona o finančním arbitrovi ve výši 15 000 Kč. Každá ze žalobkyň žádala nahrazení pro ni negativní části rozhodnutí Finančního arbitra; žalobkyně 1) požadovala nahrazení vyhovující části rozhodnutí negativním soudním rozhodnutím; žalobkyně 2) požadovala nahrazení zamítavé části rozhodnutí pozitivním soudním rozhodnutím.

3. Rozsudek napadla v celém rozsahu včasným odvoláním žalobkyně 2).
4. V průběhu odvolacího řízení vzaly obě žalobkyně své žaloby zpět, žalobkyně 2) tak učinila proto, že žalobkyně 1) po vydání napadeného rozsudku (pro ni zcela pozitivního) doplatila žalobkyni 2) částku požadovanou v řízení před finančním arbitrem, potažmo v řízení před soudem dle části páté o. s. ř. Vzhledem k tomu, že každá ze žalobkyň souhlasila se zpětvzetím žaloby druhou ze žalobkyň, postupoval odvolací soud dle ust. § 222a odst. 1 o. s. ř., zrušil odvoláním napadený rozsudek soudu I. stupně a řízení o obou žalobách zastavil.
5. Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 146 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s ust. § 211 o. s. ř. a ust. § 245 o. s. ř. Procesní zavinění na zastavení řízení o obou žalobách leží na žalobkyni 1), protože tato žalobkyně jednak vzala zpět svoji žalobu, jednak zapříčinila zpětvzetí žaloby žalobkyni 2) tím, že dobrovolně uhradila žalobkyni 2) žádanou částku. Proto byla žalobkyni 1) uložena povinnost nahradit žalobkyni 2) účelně vynaložené náklady soudního řízení. Přiznaná částka 33 798 Kč zahrnuje žalobkyni 2) zaplacený soudní poplatek ze žaloby ve výši 3 000 Kč, žalobkyni 2) zaplacený soudní poplatek z odvolání ve výši 2 000 Kč a náklady na zastoupení žalobkyně 2) advokátem vypočtené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., tj. odměnu za 7 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení; sepis žaloby; účast na jednání soudu I. stupně dne 19. 11. 2019; sepis odvolání proti rozsudku; sepis vyjádření ze dne 30. 3. 2020; účast na jednání před odvolacím soudem dne 18. 6. 2020 a zpětvzetí žaloby) po 3 100 Kč dle ust. § 7, § 9 odst. 4, písm. d), § 11 odst. 1, písm. a), d) a g) vyhlášky, 7 x paušální náhradu hotových výdajů advokáta po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 4 vyhlášky a zvýšení souhrnu odměny a náhrad advokáta o 21% DPH v částce 4 998 Kč (§ 137 odst. 3 o. s. ř.).
6. K výpočtu výše nákladů provedenému žalobkyni 2) se sluší uvést, že odměna za jeden úkon právní služby byla odvolacím soudem vypočtena z tarifní hodnoty 50 000 Kč dle ust. § 9 odst. 4, písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., neboť všechny výše zmíněné úkony právní služby zástupce žalobkyně 2) byly učiněny v řízení vedeném dle části páté o. s. ř. To platí i přes to, že jak obě žalobkyně ve svých žalobních požadavcích, tak soud I. stupně v rozsudku, nepřipustně překročily předmět řízení před finančním arbitrem (§ 250h odst. 3 o. s. ř.).
7. Žalobkyni 2) pak nebyla přiznána náhrada odměny (a paušální náhrady) za úkon sepis předžalobní výzvy ze dne 27. 9. 2017, neboť nejde o úkon právní služby, který by byl uskutečněn v souvislosti s řízením před soudem dle části páté o. s. ř., jehož náklady odvolací soud vypořádává. Pokud žalobkyně 2) skutečně žalobkyni 1) vyzvala dopisem ze dne 27. 9. 2017 k úhradě požadovaného plnění (tato skutečnost nebyla ostatně doložena), učinila tak před zahájením řízení před finančním arbitrem ve snaze dosáhnout plnění před zahájením správního řízení.
8. K námitce žalobkyně 1) odvolací soud pro úplnost podotýká, že v řízení dle části páté o. s. ř., i když v něm má být (znovu) rozhodnuto o peněžitém plnění, není z povahy věci možné aplikovat ust. § 14b vyhlášky č. 177/1996 Sb. o nižší sazbě odměny a paušální náhrady za úkony do podání návrhu (ve skutkově a právně obdobných věcech zahájených návrhem podaným na ustáleném vzoru), neboť předmětem takového řízení není jen (pouhé) peněžité plnění, nýbrž i nahrazení pravomocného rozhodnutí správního orgánu rozhodnutím soudním. Jinak řečeno úkony

do podání návrhu o zaplacení peněžitého plnění, které výše zmíněné ustanovení honoruje nižší sazbou odměny, v tomto typu občanského soudního řízení v úvahu nepřipadají, neboť byly logicky uskutečněny již v řízení před správním orgánem, k němuž byl podán návrh, o kterém soud znovu rozhoduje.

9. Konečně odvolací soud k námitce žalobkyně 1) konstatuje, že není žádný důvod pro odepření či snížení odměny za úkony: vyjádření ze dne 30. 3. 2020 a zpětvzetí žaloby. Vyjádření zástupce žalobkyně 2) ze dne 30. 3. 2020 není žádným krátkým přípisem k dotazu soudu (jak žalobkyně 1/ předpokládá), neboť vedle sdělení, že žalobkyně 2) souhlasí s rozhodnutím odvolacího soudu o jejím odvolání bez jednání, obsahuje ještě částečně novou věcnou argumentaci v rozsahu 10 stran textu. Zpětvzetí žaloby je pak jednoznačně písemným návrhem ve věci samé dle ust. § 11 odst. 1, písm. d) vyhlášky.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze za podmínek § 237 o. s. ř. podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR do 2 měsíců od doručení písemného vyhotovení usnesení prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1.

Praha 12. srpna 2020

JUDr. Tomáš Vejnar v. r.
předseda senátu